

ת"פ 35862/09/13 - מדינת ישראל נגד א ס

בית משפט השלום ברחובות
ת"פ 35862-09-13 מדינת ישראל נ' ס

בפני בעניין: כב' הסגנית נשיאה עינת רון
מדינת ישראל

המאשימה

נגד
א ס

הנאשמת

נוכחים: ב"כ המאשימה עו"ד אביטל פורטנוי

ב"כ הנאשמת עו"ד אוהד חן

הנאשמת בעצמה

גזר דין

על פי הודאתה הורשעה הנאשמת בעבירות של איומים ותקיפה הגורמת חבלה של ממש.

בתאריך 29/3/13 התגלע ויכוח בין הנאשמת למתלונן - בעלה, ובמהלכו היכתה הנאשמת את המתלונן בפניו באמצעות ידה. כתוצאה מכך נגרם למתלונן חתך שטחי מדמם בסנטרו וכן סימני חבלה באצבעות ידו הימנית.

בהמשך לכך, אחזה המתלוננת בשני סכינים ואיימה על המתלונן לרוצחו באמצעותם.

התביעה הדגישה כי מעשיה של הנאשמת והאיומים על המתלונן היו מן הרף הגבוה ביותר, שכן בוצעו בעוד המתלוננת אוחזת בשני סכינים. בנוסף לכך כך ציינה התביעה, נקטה המתלוננת באלימות כלפי המתלונן שגרמה לו לחבלות של ממש.

התביעה הדגישה כי מדובר בעבירות של אלימות במשפחה, אשר לא אחת הדגישו בתי המשפט את הצורך להחמיר בענישה בגיבון, על מנת למגר תופעה זו, שכן עבירות אלה פוגעות בבטחון האישי של נפגע העבירה, בשלוות נפשו ומערערות את המשפחה כולה.

התביעה ערה לאמור בתסקיר שירות המבחן, אך הדגישה כי הגם שנאמר בו כי הנאשמת הופנתה להליך טיפולי, הרי שהיא רק החלה בו ומדובר בתקופה קצרה מאוד בטיפול שאין בה כדי ללמד דבר.

לטעמה של התביעה, אין המלצתו של שירות המבחן עולה בקנה אחד, עם מדיניות הענישה הנוהגת ועם האינטרס הציבורי.

עוד הדגישה התביעה כי שירות המבחן שוקל את שיקוליה של הנאשמת בלבד ואילו על בית המשפט לשקול את מכלול השיקולים ועל כן אין מקום לקבל את המלצות שירות המבחן.

התביעה הבהירה כי לטעמה, אף אין מקרה זה עומד במבחני הפסיקה של הימנעות מהרשעה ובמיוחד משלא הוכחה כל פגיעה קונקרטיה בנאשמת.

התביעה הציגה לבית המשפט אסופת פסיקה על מנת להציג את הענישה הנוהגת וציינה כי מתחם הענישה הראוי נע בין 6-14 חודשי מאסר בפועל.

בנסיבות הכוללות של המקרה עתרה התביעה לרף הנמוך של המתחם וביקשה כי יוטלו על הנאשמת שישה חודשי מאסר בפועל שיכול וירוצו בדרך של עבודות שירות.

ב"כהנאשמת הדגיש את הרקע שהביא למעשים, שכן אותה תקופה היתה שרוייה הנאשמת במצב גרוע מאוד. מדובר במעשה שהוא חריג לנאשמת ובבני זוג ששיקמו את יחסיהם ומתגוררים יחדיו ועתירתה של המאשימה אך תחבל במאמצי השיקום של התא המשפחתי.

ב"כ הנאשמת הפנה אל תסקיר שירות המבחן והוא סבור, שלא כעמדת המאשימה, כי שירות המבחן שקל את כל השיקולים הצריכים לענין ובכלל זה את השיקולים הרלבנטיים להימנעות מהרשעה.

לטעמו האינטרס הציבורי שבאי הרשעתה של הנאשמת גובר על האינטרס שבהרשעתה.

ב"כ הנאשמת עתר לקבלת המלצות שירות המבחן.

התקבל תסקיר שירות מבחן המבוסס על פגישה עם המתלוננת, עם בעלה ושיחה עם הפסיכולוגית המטפלת בה.

הנאשמת בת 28 נשואה ואם לילד בן שנתיים, עובדת במחלקת תמיכה טכנית בחברת תקשורת.

הנאשמת תארה את התקופה הרלבנטית לכתב האישום כתקופת משבר מתמשכת סביב היריון, לידה והסתגלות להורות. הקשיים הועצמו על רקע גילוי מחלתה של אמה ופרידתם של הוריה.

שירות המבחן התרשם כי סביב הנסיבות המשפחתיות ועל רקע הדינמיקה הזוגית המורכבת והאלימה, היא הגיבה בהתפרצויות מילוליות במצבי קונפליקט.

בני הזוג דיווחו כי בשנה האחרונה חלה רגיעה ביחסיהם.

שירות המבחן התרשם באשר לאירוע כי התנהגותה של הנאשמת נבעה מהדינמיקה הזוגית וכי הנאשמת נוטה לטשטש את הבעייתיות שבמערכת היחסים.

הנאשמת גילתה אמפתיה, חרטה ובושה ובחנה את התנהלותה באופן ביקורתי ולאחרונה השתלבה בטיפול פסיכולוגי ועד לכתיבת התסקיר פגשה בפסיכולוגית בשלוש פגישות.

שני בני הזוג תארו את אירוע האלימות הפיזי כחריג מצד הנאשמת ומבטא הסלמה של תקופת המשבר הממושכת.

שירות המבחן המליץ להטיל על הנאשמת צו מבחן למשך שנה על מנת לעקוב אחר הטיפול הפסיכולוגי בו השתלבה. כן המליץ להטיל עליה של"צ בהיקף שך 60 שעות.

שירות המבחן התייחס לענין ביטול ההרשעה וציין כי הגם שהוא ער לחומרת המעשים ולעתירת התביעה הוא סבור כי בהעדר עבר פלילי וניהול אורח חיים נורמטיבי, כמו גם רישומה של הנאשמת ללימודי השכלה גבוהה ומודעותה לבעיותיה ויכולתה לגלות אמפתיה ופנייתה לטיפול - יש בהם כדי להביאם להמלצה לבטל את הרשעתה.

ההלכה היא כי אם הוכח מעשה עבירה הרי שיש להרשיע את מבצעו בדין. רק במקרים חריגים ויוצאי דופן ניתן יהיה להימנע מכך. המבחנים לביטולה של הרשעה נקבעו בהלכת כתב והם שניים ומצטברים זה לזה.

המבחן האחד הוא כי האינטרס הציבורי לא ייפגע באופן משמעותי מאי הרשעתו של הנאשם והמבחן האחר הוא כי הרשעה תפגע באופן משמעותי בעתידו ובשיקומו של הנאשם.

בענייננו עסקינן בנאשמת שנקטה באלימות פיזית כלפי המתלונן וכתוצאה ממעשיה אף נגרמו לו חבלות של ממש.

עוד מצאה הנאשמת להמשיך לאחר דברים אלה ולאיים על המתלונן באיום בוטה שהיה מלווה בכך שאחזה בשני סכינים. האיום עצמו הוא חמור ומעלה מסוכנות ומשנה חומרה יש לראות בכך שהנאשמת הביאה לצורך כך נשק קר - שני סכינים.

הפגיעה בערך המוגן במקרה זה היא ברורה וקשה.

התא המשפחתי הוא מקום מבצרו ומבטחו של בן המשפחה והנה הפך מקום זה למקום בו הוא מוכה ומאויים ובין היתר על ידי נשק קר.

הנאשמת נעדרת אמנם עבר פלילי ואין אירועים נוספים מעין אלה, אולם אין בכך בלבד כדי לקבוע כי האינטרס הציבורי לא ייפגע באופן משמעותי.

לא אחת אמרו בתי המשפט על ערכאותיהם השונות כי יש להחמיר בעניינם של המשתמשים בלימות והמאיימים במסגרת התא המשפחתי, שכן תופעה זו פסולה וראוייה לכל גינוי, מכתה לפרט קשה, כמו גם לכל המארג המשפחתי ואף לחברה כולה.

המעשים בענייננו אינם מצויים כלל ועיקר ברף הנמוך של מעשים מעין אלה והמסוכנות הנשקפת מהם אינה מבוטלת כלל ועיקר.

לאור היותם של שני המבחנים מבחנים מצטברים, די היה בקביעה זו על מנת לדחות את העתירה שלא להרשיע את הנאשמת, אולם אציין למעלה מן הנדרש, אף לעניין המבחן השני, כי גם בו הנאשמת אינה עומדת.

על מנת להימנע מהרשעה, על נאשם להצביע על פגיעה קונקרטי, ממשית ועכשווית בעתידו.

הנאשמת לא עשתה כן. העובדה כי הנאשמת נרשמה ללימודים אין בה כדי להצביע על פגיעה קונקרטי בעתידה בשל הרשעה בפלילים.

ועוד אציין לעניין זה של המלצות שירות המבחן כי אכן שירות המבחן שוקל את שיקוליה של הנאשמת ואילו על בית המשפט לשקול את מכלול השיקולים:

"מתפקידו של בית המשפט להעריך ולשקול נסיבות רבות ומגוונות, כמו למשל חומרת העבירה ונפיצותה בציבור, הגנה על שלום הציבור וביטחונו, הרתעת העבריינים והעבריינים בכוח, התגמול שבענישה וכיוצא באלה. שיקולים אלה אינם מתחום שיקוליו של קצין המבחן ואין הוא אף מוסמך להמליץ לגביהם. השופט הוא אשר ישים במאזני שיקוליו, כאחד השיקולים החשובים, גם את המלצתו של קצין המבחן, אך בכך לא סגי."

ראה רע"פ 3058/07 פז נ. מ"י ווכן ראה ע"פ 405/0 מ"י נ. חליחל.

על כן, תיוותר הרשעתה של הנאשמת על כנה.

האינטרסים הציבוריים נמנו לעיל.

מדובר בנאשמת נעדרת עבר פלילי, אשר הודתה באשמה ונטלה אחריות על מעשיה ואף הביעה חרטה בגינם. הנאשמת מקיימת אורח חיים נורמטיבי, חזרת לחיות עם בעלה ולשקם את חייהם הזוגיים ואף נרתמה לטיפול.

לולא כל אלה היה העונש המוטל עליה חמור יותר בהתחשב בכך שהאלימות גרמה לחבלה ובעיקר בהתחשב בנשק הקר שהיה מעורב באיומים.

אני גוזרת על הנאשמת שלושה חודשי מאסר לריצוי בפועל בדרך של עבודות שירות כפי שהתווה הממונה על עבודות השירות בחוות דעתו מיום 29.10.14.

אני גוזרת על הנאשמת שישה חודשי מאסר על תנאי למשך שלוש שנים לבל תעבור עבירה כלשהי שעניינה אלימות או איומים.

הנאשמת תתייצב לתחילת ריצוי עונשה ביום 04.01.15 בשעה 8.00 ביחידה לעבודות שירות במפקדת מחוז דרום בבאר שבע.

מובהר לנאשמת כי עליה לעמוד בכל תנאי עבודות השירות ובכל ביקורות הפתע שייערכו בהן.

כל הפרה של תנאי מתנאי עבודות השירות תביא להפסקתן המינהלית ולריצוי העונש בדרך של כליאה ממשית.

זכות ערעור כחוק.

ניתן היום, י"ב חשוון תשע"ה, 05 נובמבר 2014, במעמד הצדדים.